

Пам'яті Світлани Олександрівни Черенко

Світлана Олександрівна Черенко народилася 17 січня 1961 року у великій родині в місті Ірпені Київської області. Ще в шкільні роки виявила себе як активна й допитлива учениця. А втім, з усіх предметів надавала перевагу біології, мріяла про медичну або біологічну освіту, працювала із задоволенням в оранжереї. Захоплювалася науково-популярним виданням «Подорож в країну мікробів» словацького вченого В. Бетіна. Власне, цій книжці судилося стати дороговказом у її житті — Світлана Олександрівна 1978 року вступила в Київський медичний інститут. Студентські роки були радісними й насиченими різноманітними подіями, відкриттями, спілкуванням із друзями. В 1985-му вона закінчила ВНЗ з відзнакою. Подальший професійний шлях випускниці престижного закладу почала торувати в царині лікування тяжких інфекційних хвороб — мультирезистентного туберкульозу та ВІЛ/СНІДу. І проліг він через усе життя, перетворившись на широку дорогу, яку проклала ця непересічна жінка протягом короткого віку, відведеного їй Всевишнім.

Тридцять років Світлана Олександрівна працювала в ДУ «Національний інститут фтизіатрії і пульмонології імені Ф.Г. Яновського НАМНУ» на посадах від молодшого наукового співробітника до керівника відділу хіміорезистентного

туберкульозу. У 1989-му захистила кандидатську дисертацію на тему «Шляхи покращення лікування та диспансерного спостереження хворих на туберкульоз легень із супутнім цукровим діабетом», а в 2001-му — докторську «Антимікобактеріальна терапія хворих на мультирезистентний туберкульоз легень» і дістала звання професора. Була автором проектів та керівником чотирьох завершених науково-дослідних робіт з туберкульозу та ТБ/ВІЛ, під її керівництвом заплановано нову НДР, присвячену сучасним принципам хіміотерапії мультирезистентного туберкульозу.

Світлана Олександрівна заснувала наукову школу послідовників: під її керівництвом захищено десять кандидатських і одна докторська дисертації, у процесі виконання ще шість кандидатських та докторська роботи. Наукові співробітники та лікарі фтизіатричних відділень інституту, навіть ті, котрим не поталанило виконувати дисертацію під керівництвом Світлани Олександрівни, постійно консультувалися із нею, а вона щиро ділилася з колегами неоціненним досвідом та знаннями. З учнями і товаришами по роботі завжди підтримувала задушевні стосунки, нікого не залишала на самоті з усілякими труднощами щодо практичної або наукової діяльності. Окрім того, протягом останніх трьох

років викладала на курсах інформації та стажування лікарів-фтизіатрів на базі інституту, на яких удосконалювали професійну майстерність майже 100 спеціалістів з усієї країни. Тепер лікарі-фтизіатри та науковці, що мали честь співпрацювати зі Світланою Олександрівною, із гордістю можуть сказати: «Я навчався у професора Світлани Черенько».

Світлана Олександрівна була, як у народі кажуть, лікарем від Бога: до неї плинув нескінченний потік хворих із усіх куточків України з найскладнішими формами туберкульозу, і хоч як би була зайнята, завше знаходила час для кожного. Якщо в регіонах виникали складні ситуації з приводу лікування туберкульозу, кожен спеціаліст знав: у Києві, в інституті, треба шукати поради в професора Черенько.

А втім, обсяг роботи у Світлани Олександрівни не обмежувався інститутом: багато років вона була членом міжнародних експертних груп з питань туберкульозу, Європейського респіраторного товариства, національним експертом ВООЗ. Виступала на міжнародних конгресах та конференціях як доповідач та керівник секцій, її праці публікували у міжнародних виданнях. Завжди була ключовою фігурою в формуванні національної політики в сфері туберкульозу: від 2009 до 2011 року очолювала Державний комітет з питань протидії з ВІЛ/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням; була національним експертом в Україні з питань туберкульозу та ТБ/ВІЛ, основним автором нормативних документів МОЗ щодо туберкульозу та ТБ/ВІЛ. Співпрацювала з міжнародни-

ми організаціями, була основним консультантом з питань туберкульозу в різних проектах. Протягом багатьох років брала участь у реалізації програм з проблем туберкульозу та ТБ/ВІЛ, навчанні спеціалістів різних рівнів, читала виїзні лекції для лікарів у регіонах. Вела активне громадське життя, а саме: постійно виступала на телебаченні, по радіо, друкувала статті в науково-популярних журналах, спілкувалася з громадськими організаціями. Це стало її вагомим внеском у загальну справу боротьби з туберкульозом.

Напружену працю практичного лікаря та провідного науковця України Світлана Олександрівна вміло поєднувала з турботою про родину. Була прикладом самовідданої материнської любові, а для двох дітей стала щирим другом.

Знаходила час на подорожі, любила мистецтво, літературу, музику, фільми. Знала багато новинок і тенденцій, побувала в численних провідних музеях світу, цікавилася живописом, оперним світовим набутокм, прагнула побачити й відчутти якомога більше. Любила спорт: велосипед, плавання, гірські лижі, туристичні походи — все це стало частиною її життя. Світлана Олександрівна була привабливою, елегантною й витонченою жінкою. Мала природжений смак до гарного вбрання та прикрас

Третього грудня 2015 року пішла за вічну межу особистість, цікава, всебічно розвинена, з тонким відчуттям гумору Жінка, яка любила життя і дарувала свою любов усім, хто її оточував. Залишилася по Світлані Олександрівні Черенько світла пам'ять. Хай буде їй рідна земля пухом.

Асоціація фтизіатрів і пульмонологів України

ДУ «Національний інститут фтизіатрії і пульмонології імені Ф.Г. Яновського НАМН України

*Редакція журналу
«Туберкульоз, легеневі хвороби, ВІЛ-інфекція»*